

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116203586
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Urban
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5116203586.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Urbana a sudcov JUDr. Martiny Mochnáčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobkyne: A. B., nar. 18. 9. 1950, bytom C. – D., právne zastúpená advokátom JUDr. Allanom Böhmom, so sídlo E., F. X, proti žalovaným: 1/ G. H. I., nar. XX. X. XXXX, bytom C. – D. XXX, právne zastúpený spoločnosťou Mgr. Juraj Hedera, s.r.o., so sídlom Nitra, P. Benického 786/6, 2/ B. D., nar. XX. X. XXXX, bytom C. – D. XXX, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v štádiu rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe odvolania žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 25C/30/2016-745 zo dňa 8. 2. 2024 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

- Okresný súd napadnutým uznesením uložil žalovanému 1/ povinnosť až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 25C/30/2016 strpieť užívanie žalobkyňou nehnuteľnosti – stavby súp. č. XXX (rodinný dom), postavenej na parc. č. 465/5, zapísanej na LV č. XXX, k. ú. C. – D., vrátane strpenia jej pripojenia k elektrickej sieti a užívanie pozemkov parc. č. 465/5, 465/1 a 466/2 (evidovaných na LV č. XXXX k. ú. C. – D.). Odkázal na znenie § 324 a nasl. CSP, ako aj na teoretické východiská aplikácie inštitútu neodkladných opatrení.
- Okresný súd konštatoval, že z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyplýva, že žalovaný 1/ bráni žalobkyňi užívať rodinný dom, ktorý je predmetom tohto sporu. Dotknutú stavbu nechal odpojiť od elektrickej energie a bráni aj akémukoľvek pripojeniu žalobkyne na elektrinu z elektrickej siete susedov. Žalobkyňa tvrdila, že týmto konaním jej žalovaný 1/ privodzuje neustále utrpenie, porušuje jej právo na nedotknuteľnosť obydla, uskutočňuje výkon sporného vlastníckeho práva, hoci spor vo veci samej doposiaľ nebol skončený. Mala za to, že žalovaný 1/ koná v rozpore s dobrými mravmi i so zákonom o energetike.
- Okresný súd mal osvedčené, že žalobkyňa bola vlastníčkou nehnuteľností, ktoré sú predmetom sporu, pred tým, ako ich nadobudla spoločnosť Všeobecná kreditná, s.r.o. Žalobkyňa v nehnuteľnosti celý čas býva, pričom ide o jej obydle v zmysle článku 19 ods. 2 a článku 20 ods. 3 Ústavy SR; zároveň nevlastní inú nehnuteľnosť. Osvedčila, že žalovaný 1/ podniká faktické a právne kroky smerujúce k znemožneniu obývania nehnuteľnosti/domu žalobkyňou, hoci konanie o určenie vlastníckeho práva v súčasnej dobe nie je právoplatne skončené. Z krokov realizovaných žalovaným 1/, ktoré viedli k odpojeniu elektrickej energie od obydla žalobkyne, mal okresný súd osvedčenú potrebu vydať neodkladné opatrenie a súčasne mal preukázané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy pri užívaní obydla. („ujma krokmi žalovaného v rade 1/ na strane žalobkyne objektívne minimálne hrozí“).
- Súčasne mal okresný súd preukázané, že žalovaný 1/ obmedzil žalobkyňu pri výkone práva užívať dom so súvisiacimi pozemkami, ktoré obmedzenie je konaním v rozpore s dobrými mravmi. Nadväzne „zastával názor“, že v čase vedenia konania o určenie vlastníckeho práva (teda jeho spornosti) strpenie užívania nielen rodinného domu, ale aj okolitých pozemkov žalobkyňou „je nevyhnutné“. Okresný súd dodal, že to, či má alebo nemá žalovaný 1/ nárok na platenie nájomného zo strany žalobkyne, nie je

predmetom aktuálneho konania o určenie vlastníckeho práva a žalovaný 1/ si môže svoje nároky uplatniť v osobitnom konaní. Na záver uviedol, že o trovách konania o neodkladnom opatrení bude v zmysle § 262 CSP rozhodnuté v „konečnom rozhodnutí vo veci samej“.

5. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý sa alternatívne domáhal jeho zrušenia alebo zrušenia a zastavenia konania, prípadne jeho zmeny tak, že bude návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnutý. Akcentoval zásadu hodnovernosti a záväznosti údajov katastra, podľa ktorých je výlučným vlastníkom dotknutých nehnuteľností. Domnienka hodnovernosti a záväznosti údajov katastra nehnuteľností má síce vyvrátiteľnú povahu, ale preukázaním opaku nie je to, že žalobkyňa podala žalobu o určenie vlastníckeho práva.

6. Odvolateľ poukazoval na to, že so žalobkyňou uzatvorili dňa 5. 9. 2013 nájomnú zmluvu, predmetom ktorej bol nájom dotknutých nehnuteľností. Žalobkyňa už dňa 31. 3. 2016 bola odoslaná výpoveď nájomnej zmluvy; čo žalobkyňa nepopiera. Keďže žalovaný 1/ nepostupoval v čase doručenia tejto výpovede podľa § 676 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nájomná zmluva sa obnovila na rok, resp. každým rokom na rok. Žalovaný 1/ odoslal dňa 28. 1. 2022 žalobkyňu výpoveď z nájomnej zmluvy, avšak žalobkyňa sa nevysťahovala; preto žalovaný 1/ inicioval konanie o vypratanie nehnuteľností, ktoré aktuálne prebieha.

7. S odkazom na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR v otázke nájomných zmlúv a ich spojitosti s inštitútom dobrých mravov mal odvolateľ za to, že v danom prípade nebolo možné prihliadať na princíp dobrých mravov, keďže nájomný vzťah strán sporu zanikol. Všetky jeho kroky vedúce k vyprataniu žalobkyne z dotknutých nehnuteľností sú vykonávané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi; čo platí aj pre súdne a exekučné konania. Rovnako odpojenie nehnuteľnosti od elektrickej energie a vody, resp. vykonávanie úkonov smerujúcich k tomuto odpojeniu sú legitímnymi krokmi, ktorými chce žalovaný 1/ dosiahnuť zákonné nútené vysťahovanie žalobkyne.

8. Pokiaľ okresný súd argumentoval tým, že žalobkyňa nevlastní inú nehnuteľnosť, kde by mohla bývať, uvedené považoval odvolateľ za „jej problém“ a dôsledok jej nezodpovedného správania. Žalobkyňa sa nemala extrémne zadlžovať a mala svoju situáciu riešiť iným spôsobom. Odvolateľ porovnal jeho postavenie a postavenie žalobkyne, pričom zdôraznil, že žalobkyňa dlhodobo užíva nehnuteľnosti bez právneho dôvodu, pričom za ich užívanie neplatí žiadnu náhradu; žalobkyňa sa teda užívaním nehnuteľností bezdôvodne obohacuje.

9. Odmietla tiež návrh žalovaného 1/ na mimosúdne vyriešenie sporu a „ani len neuvažovala“, že by opustila sporné nehnuteľnosti. Zároveň bezdôvodne kriminalizuje osobu žalovaného 1/, hoci práve ona sama bola opakovane odsúdená (za trestný čin rozkrádania majetku v socialistickom vlastníctve, trestný čin podvodu a trestný čin krádeže). Odvolateľ uviedol, že žalobkyňa si môže zabezpečiť dostupné ubytovanie v domovoch sociálnych služieb; na zoznam ktorých zariadení odkázal.

10. Naproti tomu on (žalovaný 1/) nehnuteľnosti (riadne) kúpil od tretej osoby prostredníctvom hypotekárneho úveru, pričom tento úver je povinný splácať. Od roku 2014 však nemá prístup na nehnuteľnosti a nedostáva za ich užívanie žalobkyňou žiadne finančné prostriedky. Pri posudzovaní uplatneného nároku žalobkyne bolo preto potrebné vziať do úvahy aj tento rozmer princípu proporcionality. Napokon odvolateľ poukázal na skoršie rozhodnutia, ktorými boli zamietnuté návrhy žalobkyne na nariadenie neodkladných opatrení. Skutkový stav je pritom stále rovnaký (nedošlo k jeho zmene), a preto je daná i prekážka veci rozhodnutej.

11. Žalobkyňa navrhla napadnuté uznesenie potvrdiť. Konštatovala, že zápis žalovaného 1/ v katastri nehnuteľností (ako vlastníka) nie je diskvalifikačným kritériom pre možnosť vydania neodkladného opatrenia; naopak, táto skutočnosť priamo zakladá jeho pasívnu vecnú legitimitáciu. Keďže vlastníctvo žalovaného 1/ bolo podanou žalobou spochybnené, nie sú relevantné ani odkazy odvolateľa na (ne)existenciu nájomného vzťahu medzi stranami.

12. Zdôraznila, že do terajšej situácie sa dostala len preto, že organizovaná skupina podvodníkov využila jej tieseň, ťažkú životnú situáciu, či dôverčivosť a nevedomosť. Tvrdila, že žalovaný 1/ „dlhodobo a systematicky jej robí zo života peklo“; odpojením domu od elektriny jej znemožnil v dome svietiť, kúriť, variť, umyť sa a pod. Žalobkyňa trvala na tom, že nemá možnosť sa presťahovať inde, „v dome býva a tento je jej vlastníctvom“.

13. Nesúhlasila s tým, že v súdnej veci existuje prekážka veci rozhodnutej. V minulosti sa domáhala iných neodkladných opatrení; petit jej návrhov bol odlišný (absentuje totožnosť veci) a zároveň návrhy boli zamietnuté z formálnych dôvodov práve pre nejasne formulovaný petit. K tvrdeniu žalovaného 1/, že od roku 2016 nedošlo k zmene skutkového stavu, doplnila, že žalovaný 1/ sa v roku 2022 prostredníctvom

návrhu podaného na Okresnom súde Prievidza „postarať“ o to, aby nemohla elektrickú energiu odoberať ani od svojho suseda; čo zjavne predstavuje zmenu skutkového stavu.

14. Žalovaný 1/ v následnej reakcii zotrval na podanom odvolaní, vrátane súvisiacej argumentácie, ktorú protistrana – podľa neho – relevantne vôbec nespochybnila. Zdôraznil, že v zmysle platného a účinného stavu sú dotknuté nehnuteľnosti jeho výlučným vlastníctvom. Žalobkyňa má síce právo domáhať sa svojho vlastníctva na súde žalobou; čo však neznamená, že má aj právo dotknuté nehnuteľnosti bez právneho titulu užívať.

15. Pokiaľ tvrdila, že nemá možnosť sa presťahovať inde, v skutočnosti to ani nechce „skrz svoje mamónárske mentálne nastavenie“. Odvolateľ zopakoval, že súd už rozhodoval o návrhoch na nariadenie neodkladných opatrení, pričom skutkový stav bol totožný; iba v prípade v poradí tretieho návrhu došlo k jeho (faktickému) odmietnutiu pre nejasnosť petitu. Skutočnosť, že medzičasom bolo vydané rozhodnutie Okresným súdom Prievidza nemení nič na tom, že skutkový stav je totožný.

16. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

17. V posudzovanej veci žalobkyňa uplatnila meritórny nárok na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Jej zásadným skutkovým tvrdením je, že pri predaji nehnuteľností v jej vlastníctve spoločnosti Všeobecná kreditná, s.r.o., neprejavila vážnu vôľu vykonať prevod nehnuteľnosti, v ktorej dlhodobo býva (ide o jej jediné obydlie, čo akcentovala aj v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia). Žalobkyňa počas celého priebehu sporu (vrátane dovolacieho konania i konania pred Ústavným súdom SR) zdôrazňovala svoju (vtedajšiu) snahu refinancovať pôžičky, v ktorej spojitosti začala komunikovať so spoločnosťou Všeobecná kreditná, s.r.o. S tou napokon do zmluvného vzťahu aj vstúpila, nie však ako zamýšľala – teda získať finančné prostriedky a tieto zabezpečiť svojou nehnuteľnosťou.

18. Je potrebné zdôrazniť, že spoločnosť Všeobecná kreditná, s.r.o., mala v predmete činnosti okrem iného evidované i „poskytovanie úverov alebo pôžičiek z peňažných zdrojov získaných výlučne bez verejnej výzvy a bez verejnej ponuky majetkových hodnôt“. Bývalý konateľ (J. C.) v rozpore s tým na pojednávaní dňa 16. 5. 2017 uviedol, že spoločnosť pôžičky neposkytovala a že sa zaoberala kúpou a predajom nehnuteľností; ktorým tvrdením popieral akýkoľvek vzájomný vzťah popísaný žalobkyňou v žalobe. Existenciu dlhov žalobkyne, ktoré mienila refinancovať na základe právneho vzťahu so spoločnosťou Všeobecná kreditná, s.r.o., podporil výsluch svedka C. i žalovaného 1/, ktorí mali vedomosť o potrebe vyplatenia nešpecifikovaného dlhu žalobkyne v Čechách. Uvedené vyjadrenia, zhodné s tvrdeniami žalobkyne, preto (minimálne) indikujú iný dôvod uzavretia zmluvy, ako len „jednoduchý predaj“ nehnuteľností.

19. Z hľadiska osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť (dočasná) ochrana, bola relevantná aj výška kúpnej ceny, za ktorú žalobkyňa nehnuteľnosti predala (60.000 eur). Podľa vyjadrenia žalovaného 1/ na pojednávaní dňa 18. 4. 2017 si tento na nehnuteľnosti, ktoré kúpil v septembri 2013 (teda rok po jej predaji žalobkyňou), zobral úver v sume 112.000 eur (z čoho vyplatil predávajúcemu 85.000 eur). Pochybnosti vyvoláva aj „rýchly“ prevod nehnuteľností spoločnosťou Všeobecná kreditná, s.r.o., na jej vlastného konateľa p. K.; od ktorého ich kúpil žalovaný 1/, pričom o postupných prevodoch od počiatku vedel.

20. Podľa názoru krajského súdu boli označené skutočnosti (niekoľkonásobné prevody, nízka kúpna cena, deklarovaný iný úmysel žalobkyne zodpovedajúci v danom čase existujúcim širším súvislostiam, v spojení s jej vyšším vekom, dlhodobé užívanie/vlastníctvo nehnuteľností) na účely osvedčenia (tvrdeného) nároku žalobkyne postačujúce.

21. V súdnej veci bola splnená i ďalšia podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to potreba neodkladnej úpravy. Ako vyplýva už zo samotného pomenovania, potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Atribút bezodkladnosti však bez ďalšieho neznamená, že ide len o momentálny akútny a jednorazový stav; potreba upraviť pomery môže totiž pretrvávať aj po určité (relatívne dlhšie) časové obdobie.

22. Žalobkyňa je staršou osobou, ktorá sporné nehnuteľnosti dlhodobo užíva a užívala ich ako vlastníčka pred ich prevodom na spoločnosť Všeobecná kreditná, s.r.o. Zároveň je zrejmé a potvrdzuje to i sám odvolateľ, že sa „nepriamo“ snaží žalobkyňu z nehnuteľností vypratať. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že (každý demokratický) štát má monopol pre vynucovanie povinností. V oblasti

občianskeho/súkromného práva sa tento prejavuje formou exekúcie podľa Exekučného poriadku a výkonom rozhodnutia na základe príslušných ustanovení Civilného mimosporového poriadku. Jedinou výnimkou je svojpomoc (§ 6 Občianskeho zákonníka), ktorej prípustnosť však konkrétnostiam súdnej veci nezodpovedá. Nadväzne je nutné individuálne kroky žalovaného 1/ (mimo rámec exekúcie garantovanej štátom) smerujúce nepriamo k zbaveniu obydla žalobkyne, vyhodnotiť ako minimálne problematické.

23. Zásadný zásah súdu v podobe, ako ho vymedzil okresný súd v napadnutom uznesení, v snahe zamedziť ohrozeniu elementárnej životnej potreby (obydla) žalobkyne považoval odvolací súd za súladný s princípom proporcionality. Obmedzenia vzniknuté žalovanému 1/ nedosahujú intenzitu ujmy, ktorú by mohla utpieť žalobkyňa pri (definitívnej) strate obydla. Strata bývania je zásadným zásahom do práva na rešpektovanie obydla a každý, komu predmetný vážny zásah hrozí, musí mať možnosť predložiť primeranosť takéhoto opatrenia na súdne preskúmanie (bližšie napríklad rozsudky ESLP Rousk v. Švédsko a McCann v. Spojené kráľovstvo, v ktorých je akcentovaná strata bývania ako najextrémnejšia forma zásahu do práva na rešpektovanie obydla).

24. Na základe právoplatného rozhodnutia vo veci samej bude zistené, či vlastnícke právo žalobkyne existuje alebo nie, čím sa odstráni právna neistota v pomeroch strán. Z hľadiska východiskového kritéria ochrany obydla nemôžu byť práva žalovaného 1/ v porovnaní s pomermi žalobkyne tak zásadne ohrozené; osobitne, ak nehnuteľnosť kupoval zjavne s vedomím, že ich obýva žalobkyňa a on sám ich nikdy neužíval. Krajský súd dopĺňa, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné aj v situácii, že sa ním obmedzí vlastník zapísaný v katastri nehnuteľností. Uvedené je v konečnom dôsledku podstatou inštitútu neodkladného opatrenia, ktoré má slúžiť k zabezpečeniu právnej pozície subjektu „len“ osvedčujúcemu nárok.

25. Zodpovedá priebehu doterajšieho konania, že okresný súd už trikrát rozhodoval o návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia; a to uzneseniami dňa 25. 9. 2017, 15. 11. 2018 a 18. 12. 2023. V prvých dvoch prípadoch rozhodoval o návrhoch žalobkyne, ktoré smerovali k zdržaniu sa žalovaného 1/ úkonov obmedzujúcich užívanie sporných nehnuteľností, vrátane ombedzenia dodávky/odoberania elektrickej energie. V „treťom“ rozhodnutí skúmal okresný súd podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia s predmetom vymedzeným ako nahradenie prejavu vôle žalovaného 1/ na udelenie súhlasu žalobkyne na realizáciu elektrickej prípojky. Dotknutý návrh tak nemožno považovať za totožný s aktuálne riešeným procesným návrhom; nie je potom potrebné vo vzťahu k nemu skúmať podmienky podľa § 329 ods. 3 CSP).

26. Pokiaľ ide o skoršie dva návrhy, ktoré vykazujú značnú mieru zhodnosti so súčasným návrhom, odvolací súd skúmal, či došlo k zmene skutkových okolností významných pre nariadenie neodkladného opatrenia. Prihliadol pritom i na závery vyslovené Najvyšším súdom SR v uznesení sp. zn. 5Obdo/13/2023 zo dňa 14. 6. 2023. V označenom rozhodnutí najvyšší súd – okrem iného – konštatoval: „Z tohto systematického zaradenia, definičného vymedzenia a procesnoprávneho charakteru neodkladného opatrenia (obdobne i zabezpečovacieho opatrenia) vyplýva, že § 329 ods. 3 CSP má prednosť pred úpravou v § 230 CSP, zaradenou do druhej časti o konaní v prvej inštancii (§ 156 až 264 CSP). Z tejto osobitosti úpravy potom vyplýva aj potreba takej interpretácie § 329 ods. 3 CSP, ktorá rešpektuje procesnoprávny charakter, zmysel a účel dotknutého neodkladného opatrenia. Z tohto nazerania potom za zmenenú skutkovú okolnosť bolo v danom prípade potrebné považovať aj zmenu okolností, ktoré má súd posudzovať ako podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nie je podstatné, že túto zmenu nepriamo vyvolala zmena judikatúry prijatej v dobe po prvom návrhu žalobcu zamietajúcom rozhodnutí. Podstatné je, že v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie o predmetnom (druhom) návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, mal súd skúmať inú okolnosť ako v prvom prípade... Z hľadiska dovolacím súdom preferovanej materiálnej ochrany aj procesných práv strán, a z tohto dôvodu za použitia extenzívneho výkladu hypotézy procesného § 329 ods. 3 CSP, bolo už uvedené potrebné v tomto prípade považovať za zmenu skutkových okolností významných pre rozhodnutie, a preto právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý prvý návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, netvorí prekážku rozhodnutej veci.“

27. V rozoberanej súvislosti je namieste pripomenúť, že v súdnej veci bolo pôvodne o odvolaní žalobkyne rozhodnuté rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5Co/240/2018 zo dňa 29. 10. 2018, ktorým bolo prvoinštančné (zamietajúce) rozhodnutie potvrdené. Dovoľanie žalobkyne proti tomuto rozhodnutiu Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 5 Cdo 114/2019 zo dňa 30. 7. 2020 zamietol. Následne však

Ústavný súd SR nálezom sp. zn. III. ÚS 177/2021 zo dňa 27. 1. 2022 vyslovil porušenie základného práva žalobkyne na súdnu ochranu, dotknutý rozsudok najvyššieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení nálezu predovšetkým síce vymedzil nedostatky v odôvodneniach súdov rozhodujúcich vo veci, ale súčasne uviedol, že v danom prípade ide o skutkový, a nie právny spor. Všeobecné súdy sa tak mali zaoberať okolnosťami uzavretia spornej kúpnej zmluvy s ohľadom na argumentáciu žalobkyne.

28. Vychádzajúc z uvedeného nálezu Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 5Cdo/47/2022 zo dňa 28. 2. 2023 zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/240/2018 zo dňa 29. 10. 2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, keď popri nedostatkoch odôvodnenia poukázal aj na potrebu vysporiadať sa v ďalšej fáze konania so skutkovými okolnosťami uzavretia spornej kúpnej zmluvy v zmysle hospodárskeho záujmu žalobkyne i v kontexte plnenia dlhu tretiemu subjektu z kúpnej ceny.

29. Pokiaľ súdna prax (prezentovaná vyššie citovaným rozhodnutím najvyššieho súdu) považuje za zmenu skutkových okolností v zmysle § 329 ods. 3 CSP (všeobecnú) zmenu judikatúry, potom musí platiť uvedená téza aj pre „zmenu“ náhľadu na bezprostredne posudzovanú vec v dôsledku neskôr vydaných rozhodnutí (naj)vyšších súdnych autorít. Neodkladné opatrenia (zo dňa 25. 9. 2017 a 15. 11. 2018), ktoré považuje odvolateľ za prekážku veci rozhodnutej, boli vydané pred a krátko po rozhodnutí krajského súdu zo dňa 29. 10. 2018. Druhé neodkladné opatrenie dokonca (priamo) argumentuje práve závermi vyslovenými odvolacím súdom ohľadne nedôvodnosti meritórneho nároku.

30. Až ústavný súd poukázal na (zásadné) nedostatky, ku ktorým došlo pri uchopení podstaty sporu a nasmeroval všeobecné súdy k riešeniu určujúcich skutkových otázok. Na ich základe spočíva aj toto rozhodnutie krajského súdu, ktorý za súčasného stavu veci (v celom – širšom – kontexte, ktorý zahŕňa aj neskoršie rozhodnutia najvyšších súdnych autorít) považoval nariadenie neodkladného opatrenia za opodstatnené. Zmena vyvolaná rozhodnutím Ústavného súdu SR a následne i Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 5Cdo/47/2022) bola tiež dôvodom, pre ktorý krajský súd nezistil existenciu prekážky veci rozhodnutej.

31. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu dovolanie **n i e j e** prípustné.